

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Branka Šabarić Zovko, u pravnoj stvari tužitelja PRODANIĆ d.o.o., OIB 25523151789, Garešnica, Moslavačka 99a, protiv tuženika Keramika i Interijeri DELIMAR, vl. STJEPAN DELIMAR, OIB 14977443949, Koprivnica, Radnička cesta 92b, radi isplate iznosa od 89.567,98 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-352/2014-22 od 30. ožujka 2015., 18. rujna 2018.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-352/2014-22 od 30. ožujka 2015. u točki I. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-352/2014-22 od 30. ožujka 2015. u točkama II. i IV. izreke i sudi:

1. Utvrđuje se da postoji tužiteljeva tražbina u iznosu od 89.567,98 kn (osamdesetdevettisućpetstošezdesetsedam kuna i devedesetosam lipa) sa zateznim kamatama od 1. veljače 2010. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 7,09% godišnje, a od 1. srpnja 2018. do isplate po stopi od 6,82% godišnje.

2. Utvrđuje se da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u iznosu od 60.304,66 kn (šezdesettisućatristočetiri kune i šezdesetšest lipa).

3. Prebijaju se tražbine iz točaka II.1. i II.2. izreke u iznosu od 60.304,66 kn (šezdesettisućatristočetiri kune i šezdesetšest lipa).

4. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 29.263,32 kn (dvadesetdevettisućadvjestošezdesettri kune i tridesetdvije lipa) sa zateznim kamatama od 1. veljače 2010. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje, od 1.

srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 7,09 % godišnje, a od 1. srpnja 2018. do isplate po stopi od 6,82% godišnje.

5. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.275,68 kn (tisućudvjestosedamdesetpet kuna i šezdesetosam lipa), u roku od osam dana.

riješio je

Odbacuje se tužiteljeva žalba kao nedopuštena protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-352/2014-22 od 30. ožujka 2015. u točki III. izreke.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-352/2014-22 od 30. ožujka 2015. ukinut je u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nikole Bakrača iz Koprivnice poslovni broj Ovr-283/2012 od 8. studenog 2012. (točka I. izreke). Točkom II. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se utvrdi da postoji tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 89.567,98 kn, da se utvrdi da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u iznosu od 60.304,66 kn, da se utvrdi da nakon prebijanja tih tražbina postoji tužiteljeva tražbina u iznosu od 29.263,32 kn sa zateznim kamatama od 1. veljače 2010. do isplate te da se naloži tuženiku da tužitelju plati tu tražbinu i troškove parničnog postupka. Točkom III. izreke odbijen je kao neosnovan protutužbeni zahtjev da se utvrdi da postoji tražbina tuženika-protutužitelja prema tužitelju-protutuženiku u iznosu od 102.632,35 kn, da se utvrdi da postoji tražbina tužitelja-protutuženika prema tuženiku-protutužitelju u iznosu od 89.567,98 kn, da se utvrdi da nakon njihovog prebijanja postoji tražbina tuženika-protutužitelja u iznosu od 13.064,37 kn sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate po stopi propisanoj za odnose iz trgovačkih ugovora i da se naloži tužitelju-protutuženiku da mu plati tu tražbinu i troškove parničnog postupka. Točkom IV. izreke određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv presude žalbu je podnio tužitelj pobijajući je u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tuženik je podnio odgovor na žalbu. Predlaže da ovaj žalbeni sud odbije žalbu kao neosnovanu uz naknadu troškova sastava odgovora na žalbu i sudske pristojbe.

Žalba je djelomično nije dopuštena, a djelomično je osnovana.

Tužitelj je podnio žalbu i protiv točke III. izreke presude kojom je odbijen protutužbeni zahtjev, a protiv kojeg tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe. Stoga je žalbu valjalo djelomično odbaciti kao nedopuštenu primjenom odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) kao što je odlučeno u izreci rješenja.

Ocjena je ovog suda da su tužitelji žalbeni navodi osnovani.

Naime, iz tuženikovitih navoda iznijetih tijekom postupka proizlazi da tuženik nije osporio tužiteljevu tražbinu u iznosu od 89.567,98 kn s osnove cijene za isporučenu robu, već je istaknuo da i on ima tražbinu prema tužitelju s osnove izvedenih radova na tužiteljevim objektima u ukupnom iznosu od 102.632,35 kn, slijedom čega je predložio da se te međusobne tražbine prebiju, a tužitelju naloži plaćanje preostalog neprebijenog iznosa od 13.064,37 kn. Tužitelj nije osporavao tuženikovu tražbinu do iznosa od 60.304,66 kn, već samo u iznosu koji prelazi iznos od nespornih 60.304,66 kn. Stoga u ovom slučaju nije bila sporna ni tužiteljeva tražbina u iznosu od 89.567,98 kn ni tuženikova do iznosa od 60.304,66 kn pa prvostupanjski sud nije bio niti dužan izvoditi dokaze radi utvrđenja osnovanosti tužiteljeve tražbine i tuženikove tražbine u nespornom dijelu, već samo tuženikove tražbine u preostalom spornom djelu. S obzirom na to prvostupanjski sud nije mogao ocijeniti neosnovanim tužbeni zahtjev, odnosno utvrditi da ne postoji tužiteljeva tražbina u iznosu od 89.567,98 kn i tuženikova tražbina u nespornom dijelu od 60.304,66 kn budući da njihovo postojanje stranke nisu ni osporavale. Štoviše, prvostupanjski sud nije mogao ocijeniti neosnovanim tužbeni zahtjev samo zbog toga što tužitelj nije uplatio predujam za izvođenje dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost postojanja tužiteljevih i tuženikovitih međusobnih tražbina. Naime, tužitelj je osporavao tuženikovu tražbinu u iznosu iznad 60.304,66 kn zato što tuženik nije izveo sve radove u cijelosti te je u računima broj 2/12 i 3/12 obračunao cijenu radova u višoj cijeni nego što su one bile naznačene u ponudi broj 20/2009. Stoga je prvostupanjski sud trebao izvršiti uvid u Ponudu 20/2009 i račune broj 2/12 i 3/12 radi utvrđenja da li se cijene izvedenih radova naznačenim u tim ispravama razlikuju te u tom slučaju izvesti predložene dokaze od strane tuženika (saslušanje stranaka na okolnost cijene izvedenih radova i količine izvedenih radova), što nije učinio. Budući da se te činjenice ne bi mogle utvrditi izvođenjem dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, izvođenje tog dokaza bi bilo suvišno.

Međutim, kako tužiteljeva tražbina u iznosu od 89.567,98 kn i tuženikova u iznosu od 60.304,66 kn nisu bile sporne između stranaka, a tuženik nije podnio žalbu protiv presude u dijelu kojim je odbijen njegov protutužbeni zahtjev, znači i u dijelu za dio koji prelazi nesporni iznos njegove tražbine od 60.304,66 kn, ovaj sud nije mogao ukinuti presudu radi izvođenja dokaza na okolnost osnovanosti tuženikove tražbine u preostalom spornom dijelu.

Kako se u konkretnom slučaju radi o parnici nastaloj iz ovršnog postupka na temelju vjerodostojne isprave, sud u slučaju osnovanosti tužiteljeve tražbine i dijela tuženikove tražbine treba ukinuti u cijelosti platni nalog, deklaratornom odlukom utvrditi postojanje tužiteljeve tražbine u iznosu od 89.567,98 kn, tuženikove u iznosu od 60.304,66 kn, konstitutivnom odlukom prebiti te dvije tražbine u iznosu od 60.304,66 kn te kondemnatornom odlukom naložiti tuženiku da tužitelju plati razliku koja nije prebijena s pripadajućim zateznim kamatama.

Budući da je prvostupanjski sud već u točki I. izreke pobijane presude ukinuo u cijelosti platni nalog, valjalo je temeljem odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a u tom dijelu odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu, a u točki II. izreke temeljem odredbe članka 373.a ZPP-a preinačiti presudu, utvrditi postojanje tužiteljeve i tuženikove

tražbine, prebiti ih i naložiti tuženiku plaćanje razlike tužitelju zajedno sa zateznim kamatama.

S obzirom na to da se radi o trgovačkom ugovoru, stopa zatezne kamate se prema odredbi članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu (objavljene u „Narodnim novinama“ broj 85/05 1. kolovoza 2015.) za pet postotnih poena, te iznosi 10,14% godišnje do 31. prosinca 2015., od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. 10,05% godišnje („Narodne novine“ broj 140/15), od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. 9,88% godišnje („Narodne novine“ broj 60/16), od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. 9,68% godišnje („Narodne novine“ broj 1/17), od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 9,41% godišnje („Narodne novine“ broj 64/17), od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 9,09% godišnje („Narodne novine“ broj 1/18), a od 1. srpnja 2018. do isplate po stopi od 8,82% godišnje („Narodne novine“ broj 59/18).

Budući da je preinačena odluka o glavnoj stvari, valjalo je preinačiti odluku o troškovima parničnog postupka (članak 166. stavka 2. ZPP-a).

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

Tužitelj na ime troškova ovršnog postupka ima pravo na trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 1.245,68 kn uvećan za PDV prema članku 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 8/11), što sa poštanskim troškovima u iznosu od 30,00 kn prema odredbi članka 3. i 37. stavka 1. točke 2. Pravilnika o privremenoj javnobilježničkoj Tarifi („Narodne novine“ broj 97/01) ukupno iznosi 1.275,68 kn.

Tužitelj nije podnio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka pa o njima nije ni odlučivano. Stoga tužiteljevi troškovi cjelokupnog postupka iznose 1.275,68 kn.

Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 18. rujna 2018.

Sudac

Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost otpisatka – ovlaštenu službenik

Brankica Curman

